LINGVISTIČKA OPRAVDANOST UPOTREBE MOVIRANIH FEMININA SA SUFIKSOM -KINJA KATEGORIJE NOMINA AGENTIS ET PROFESSIONIS

Milena Burić, Univerzitet Crne Gore, milenab@ucg.ac.me

Originalni naučni rad

DOI: 10.31902/fll.35.2021.10

Sažetak: U radu se razmatra naučna utemeljenost argumenata za upotrebu generičkih formi a protiv upotrebe moviranih feminina iz tvorbeno-semantičke kategorije zvanja i zanimanja, na primjerima imenica deriviranih sufixsom -kinja (*psiholog/psihološkinja, vodič/vodičkinja* i dr.). Na osnovu uvida u etimologiju i semantiku datog sufixsa, kao i na osnovu morfofonološke i derivacijske analize selektovanih primjera, zaključuje se da ne postoje lingvistički opravdani limiti za upotrebu referentnih imenica u ženskom rodu, te da im u konkretnim upotrebnim situacijama treba dati prednost nad imenicama muškog roda, odnosno generičkim formama.

Ključne riječi: sufixs -kinja, generička forma, movirani femininum, mocioni sufixs

Uvod

U zavisnosti od društveno-kulturnih, a ponajviše političkih okolnosti, u stručnoj, ali i u javnosti koju obično nazivamo laičkom, s vremena na vrijeme dolazi do polarizacije mišljenja u vezi s opravdanošću upotrebe imenica ženskog roda za zanimanja i zvanja. Tako na jednoj strani preovladava mišljenje da su nazivi tipa *psiholog, docent* dovoljni, jer kao polno neutralni imaju generičku funkciju i istovremeno označavaju i muška i ženska lica, a na drugoj strani se izbjegavanje feminina tipa *psihološkinja, docentkinja* smatra vidom verbalnog seksizma, odnosno jezičke diskriminacije.

Kao glavni argument protiv upotrebe naziva u ženskom rodu navodi se širi semantički opseg generičke forme koja, budući polno nemarkirana, referiše na lica oba pola. Lingvisti takođe smatraju da se nerijetko ženski mocioni parnjak teško izgovara zbog kompleksne glasovne strukture, što ga čini inferiornim u odnosu na muški, te da je ovaj posljednji ujedno i ekonomičniji. S druge strane, zagovornici ženskih formi profesijskih imenica insistiraju na njihovoj upotrebi kako bi se uloga žene u društvu i na taj način naglasila, što je u Crnoj Gori, kao u

brojnim drugim zemljama, podržano donošenjem zakonske regulative za primjenu rodno nediskriminatornog jezika u javnoj komunikaciji.

Iako „jedna od karakteristika svakog prirodnog ljudskog jezika jeste i njegova sposobnost da prati razvoj ljudskog društva u njegovim najrazličitijim segmentima, pa tako i u segmentu rodne senzitivnosti“ (Piletić i Lazarević 126), recentna ispitivanja profesijskih imenica ženskog roda upućuju na zaključak da ravnopravnost u jeziku nije garancija ravnopravnosti polova u društvu (Nenezić 2016, 87; Martinović 107). Istina je da je veće prisustvo moviranih feminina nedvosmislen pokazatelj napredovanja žene, ali još uvijek ne i njene ravnopravnosti. Činjenica je i da su posljednjih godina najveću ekspanziju doživjeli upravo movirani feminini sa sufiksom *-kinja* kategorije nomina agentis et professionis, što nas je i opredijelilo za temu rada.

Pregled dosadašnjih istraživanja, cilj rada i metodološki pristup

Najiscrpnije istraživanje značenja i funkcije mocionih sufiksa ponudio je svojom doktorskom disertacijom Božo Ćorić (1982).¹ Dopune svojih stavova po ovom pitanju autor je u više navrata iznosio u publikacijama razne vrste. Za našu temu najznačajnije je njegovo mišljenje da su nazivi tipa *docent*, *urednik*, *spiker* i sl. nemarkirani, tj. „neutralni su u pogledu pola i ne mogu, kao takvi, biti potvrda jezičke diskriminacije“ (Ćorić 2008, 202). Po njegovim riječima pomenuti nazivi imaju generičku funkciju jer „impliciraju i muško i žensko u isto vreme“ (Ćorić 2008, 202).

Iako ukazuje na to da su feminini tipa *učiteljica*, *glumica*, kao stare forme veoma rašireni, te da imaju „visok stepen uzualizacije“, Ćorić

¹ Djelimično izmijenjena verzija disertacije objavljena je pod nazivom „Mocioni sufiksi u srpskohrvatskom jeziku“ (Ćorić 1982). Ovo napominjemo stoga što je u Crnoj Gori, prema njenom „Ustavu“, službeni jezik crnogorski, ali su u službenoj upotrebi i drugi jezici, među njima svi koji su nastali raspadom srpskohrvatske jezičke zajednice (Član 13). Kako u Crnoj Gori jezičko-normativna djelatnost nije finalizovana (nedostaje rječnik), a pojedini jezički problemi nijesu ni obuhvaćeni kodifikacijom prezentovanom u „Pravopisu crnogorskoga jezika“ i „Gramatici crnogorskoga jezika“, osim upravo pomenute služićemo se srpskom, hrvatskom i srpskohrvatskom literaturom koja precizno i detaljno razrađuje teme od značaja za naše istraživanje. Budući da su određena pitanja glasovnih alternacija, kojih se u radu dotičemo, prvi put normirana „Pravopisom srpskohrvatskoga književnog jezika“ 1960. godine, te da su u svim kasnijim sličnim publikacijama (na jezicima nastalim raspadom srpskohrvatskog) interpretirana na gotovo istovjetan način, nećemo zaobići pomenuto izdanje, kao jedno od najboljih te vrste, a vjerovatno i najbolje s obzirom na to da nudi principsku a ne egzemplarnu preskripciju.

smatra da „generička formacija ima veći stepen semantičkog opsega i markirana forma ga ne može zameniti u svakom kontekstu, ma koliko ona bila obična i raširena“ (Ćorić 2008, 205). Pri tome ima na umu tzv. apstraktnu komunikaciju. Npr. generički nazivi u konkursima za izbor najboljeg glumca, najboljeg učitelja neophodni su jer bi se u slučaju upotrebe femininalne forme izbor sveo samo na osobe ženskog pola. Po riječima istog autora, dosljedna upotreba oba člana mocionog para nije ekonomična u tekstu, mada je u govoru prilikom obraćanja u javnim nastupima simetrija sve prisutnija (Ćorić 2008, 205).

Skrećući pažnju na mogućnost pojave homonimije, kao i dvoznačnosti ženskih formi s obzirom na njihovo semantičko nasljeđe (npr. *trenerka* može značiti: *žena trener* i *sportska odjeća*; *ministarka*: *ministrova žena* i *žena ministar*), Božo Ćorić naročito problematizuje glasovnu strukturu izvedenica ženskog roda. Za brojne neologizme tvrdi da predstavljaju novinu u moviranju, te da je složen izgovor pojedinih još jedan činilac koji mocionu formu „čini inferiornom u odnosu na generičku formu“ (Ćorić 2008, 206).

Posve suprotan stav zauzima Svenka Savić kada tvrdi: „Ukoliko je propisano da se koristi muška forma i za žensku osobu, ona će jezički ostati nevidljiva u društvenoj i političkoj sferi, što samo potkrepljuje patrijarhalno shvatanje žene u društvu“ (Savić 4). Analizirajući upotrebu rodno senzitivnog jezika u javnoj komunikaciji, ova autorka dolazi do zaključka da se forme muškog roda upotrebljavaju za označavanje žene čije je ponašanje društveno prihvatljivo, a da se formama ženskog roda u medijskim napisima referiše na žensku osobu čije ponašanje je sa stanovišta autora i društva neprihvatljivo. Ona napominje da autori tekstova imaju čitav niz jezičkih sredstava kojima mogu izraziti svoj kritički odnos, tj. osudu govora ili činjenja neke žene, ali da to ne treba postizati preko njene polnosti (Savić 11). Takođe uočava da nazivi za zanimanja i zvanja variraju u zavisnosti od lične preferencije govornika, od broja žena sa određenom titulom, kao i od stranice na kojoj se tekst objavljuje (Savić 13). Smatra da po pitanju upotrebe rodno nediskriminatornog jezika treba sprovesti kodifikaciju koja će se zasnivati „ne na odbrani gramatičkih pravila nego na odbrani humane i tolerantne komunikacije među pripadnicima jezika kojim se sporazumijevaju“ (Savić 20). Predlaže principe simetrije i neutralizacije. Prvi podrazumijeva da i mušku i žensku osobu treba učiniti „jednako vidljivom u jezičkom materijalu“, a drugi propisuje opredjeljenje za „jezičke izraze kojima se briše vidljivost samo jedne osobe“ (npr. u javnoj dokumentaciji funkciju treba iskazati neutralnom formom tipa *profesura*, a ne *profesor/ka*) (Savić 20). Ista autorka preporučuje pisanje

akademske titula i zvanja u ženskom rodu i izbjegavanje skraćenica nedovoljno poznatih široj javnosti (Savić 24).

Eugenija Barić, poznata hrvatska lingvistkinja, o istom pitanju ima balansiran stav. Prema njenim riječima mocijski parnjaci nam „olakšavaju daljnju komunikaciju“ i predstavljaju „ekonomičnu komunikacijsku kategoriju“ (Barić 1989, 18). U „opštoj ili neutralnoj upotrebnoj situaciji“ muški lik profesijskih imenica može da bude sredstvo za jezičko ekonomisanje (npr. u konkursima, štampanim obrascima), dok u „pojedinačnoj ili konkretnoj upotrebnoj situaciji“ postaje neprihvatljiv, pošto uz žensko lično ime valja staviti i ženski lik profesijske imenice (Barić 1987, 15–16).

Rješenje koje nudi E. Barić je najprihvatljivije, jer konkretne upotrebne situacije nijesu rijetke, štaviše, svakodnevne su. Tako se jedan reporter našao u čudu kada je trebalo da saopšti kako mu je tokom putovanja po Sibiru uputstva davala žena u ulozi turističkog vodiča (RTS, 27.5.2018). Da je kojim slučajem imao uvid u „Registar zanimanja, zvanja i titula žena“, objavljen 2013. god. u Crnoj Gori, našao bi da prema muškom korelativu *vodič* stoji imenica ženskog roda – *vodičkinja*. Priznaćemo da je malom broju ljudi, pa i onih kojima je lingvistika poziv ili ljubav, pomenuti movirani femininum blizak (da ne kažemo poznat), te da će većina upotrijebiti generičku formu. Pošto tu formu, koju nazivamo opštom (generičkom), ipak karakterišu morfološke osobine imenica muškog roda prve imeničke vrste, vrlo brzo ćemo uvidjeti da će njena sintaksička upotreba neizostavno rezultirati neslaganjem u gramatičkoj kategoriji roda, zbog čega se i pomenuti reporter više puta našao u komunikacijski nelagodnoj situaciji (npr.: *Vodič* nam je *davala* uputstva).

Sa stanovišta obezbjeđenja ravnopravnosti polova u društvu putem jezika, kao i sa stanovišta principa kongruencije, neophodnost postojanja i upotrebe formi ženskog roda je neupitna, stoga smo se fokusirali na preostala važna pitanja.

Cilj našeg rada je da utvrdimo da li nazive izvedene sufiksom -*kinja* za ženska lica iz tvorbenosemantičke kategorije nomina agentis et professions karakteriše neobičan tvorbeni proces i složen izgovor, odnosno otežana artikulacija, te da li je iz tih razloga njihova upotreba lingvistički neopravdana, odnosno limitirana.

Metodološki pristup zasnivamo na etimološko-semantičkoj analizi sufiksa -*kinja*, kao i na morfofonološkoj i derivacijskoj analizi primjera ekscerpiranih iz pomenutog „Registra“ (Mijušković 2013).

U radu se služimo opšteprihvaćenim terminom *mocioni sufiks*, tj. tvorbeni nastavak koji služi za derivaciju imenica ženskog od imenica muškog roda, ali iz stilskih razloga upotrebljavamo i njegove sinonime

(*formant, nastavak*), a kada se odnosi konkretno na morfemu *-kinja*, imajući u vidu njenu etimologiju, služimo se i nazivima *sufiksni derivat* i *konglutinat*. Kako je terminološka sinonimija u nauci naročito opravdana kada za cilj ima izbjegavanje estetski nepoželjnih ponavljanja, imenice derivirane sufiksom o kojem je riječ nazivamo *movirani feminini kategorije nomina agentis et professionis* ili *profesijske imenice ženskog roda*. Dio našeg pojmovno-terminološkog aparata su i nešto manje poznati termini *integralna* i *supletivna imenička mocija*, koje smatramo vrlo uspješnim i koje preuzimamo od njihovog tvorca Boža Ćorića. Prvi se upotrebljava u značenju tvorbe ženskog od cijelog muškog naziva, a drugi podrazumijeva da je ženski naziv izveden od okrnjenog muškog naziva (Ćorić 1982, 8).

Etimologija i semantika sufiksa *-kinja*

Ćorić u svojoj doktorskoj disertaciji podsjeća da sufiksni derivat *-kinja* nije postojao u staroslovenskom, kao ni u nekim drugim slovenskim jezicima, te da se prvo razvio u južnoslovenskoj grupi jezika, potom u češkom i slovačkom. Takođe kaže da je najveću produktivnost imao u srpskohrvatskom, ali naglašava da je to još evidentnije u savremenom književnom jeziku (Ćorić 1982, 123).

Prema riječima Petra Skoka *-kinja* je konglutinat, tj. postao je kontaminacijom sufiksa *-inja* (koji je praslovenskog porijekla i veoma plodan u mocionoj funkciji) sa sufiksom *-ka* (tj. sveslovenskim sufiksom takođe mocionog karaktera). Najčešće služi za tvorbu ženskih etnika, zatim i apelativa prema maskulinumu (npr. *Arapin – Arapkinja, trgovac – trgovkinja*), ali dolazi i na glagolske osnove (npr. *dojkinja* od *dojiti*, *sluškinja* od *služiti*) (Skok 1972, 7–8; Skok 1971, 727).

U savremenoj literaturi konstatovano je da je u „ogromnoj većini slučajeva *-kinja* mocioni sufiks“ (Klajn 106), te da se u novije vrijeme dodaje na strane imenice muškog roda čije se osnove završavaju na *t, d, f*, kao i na *-log*. Zapravo, kada je riječ o osnovama na *t, tu*, prema Babiću, valja razlikovati one kod kojih pomenutom suglasniku prethodi samoglasnik (npr. *kandidat, astronaut*), od imenica koje se završavaju sufiksima latinskog porijekla *-ant* i *-ent* (*konsultant, asistent*), odnosno internacionalnim sufiksom grčkog porijekla *-ist(a)* (*biciklist*) (Babić 252). Svim navedenim imenicama zajedničko je da se njihovi ženski parnjaci izvode integralnom imeničkom mocijom.

Iz istorijske perspektive poznato je da tvorbeni nastavci mogu da izgube neko značenje, što je povodom pojedinih slovenskih deminutivnih i amplifikativnih sufiksa konstatovao Aleksandar Belić (Belić 10). Na takve restriktivno-semantičke procese lingvisti ne mogu uticati, kao što ne mogu kontrolisati u kom tvorbeno-semantičkom

pravcu će se i do koje mjere širiti upotreba sufiksa *-kinja*. Pokazalo se da je neproduktivan u tvorbi imenica pojedinačnih značenja (npr. *prisojkinja*, *danickinja*), a njegovo uopštavanje u mocionoj funkciji tumači se analogijom (Stevanović 530), kao i jakom tvorbenom samostalnošću s obzirom na to da po svom porijeklu „nije bio korelativan sa određenim muškim sufiksom, pa je često tvorio nazive ženskog pola neposredno od osnove“ (Čorić 1982, 124).

Smatramo da je ekspanzija ženskih formi za zanimanja i zvanja sa sufiksom *-kinja* posljedica sufiksne semantike: *-kinja* gotovo isključivo služi za tvorbu ženskih od muških naziva, a mociona funkcija osnažena je time što je nastao kao proizvod spajanja dva takođe mociona sufiksa (*-ka* i *-inja*). Tvorbeno jednoznačan i apsolutno lišen deminutivne semantičke nijanse, konglutinat *-kinja* je u mocionoj funkciji odnio prevagu nad konkurentnim formantima *-ica* i *-ka*, koje odlikuje tvorbeno polisemija.

Tvorba od stranih osnova

Razmatrani korpus pokazuje da je tvorba neuporedivo češća od stranih nego od domaćih osnova. Tako smo zabilježili: sedamnaest imenica izvedenih od muških formi sa sufiksoidom *-graf* (*bibliografkinja*; *daktilografkinja*; *demografkinja*; *etnografkinja*; *fotografkinja*; *fotolitografkinja*; *geografkinja*; *kartografkinja*; *koreografkinja*; *kostimografkinja*; *leksikografkinja*; *litografkinja*; *paleografkinja*; *scenografkinja*; *stenodaktilografkinja*; *stenografkinja*; *topografkinja*), po osam sa sufiksima *-ent* (*agentkinja* (alternativno: *agentica*); *asistentkinja*; *dirigentkinja*; *docentkinja*; *korespondentkinja*; *producentkinja*; *recenzentkinja*; *referentkinja*) i *-ant* (*hiromantkinja*; *intendantkinja*; *kalkulantkinja*; *konsultantkinja*; *laborantkinja*; *manipulantkinja* robom (teretom); *projektantkinja*; *šifrantkinja*), kao i dva na *-and* (*doktorantkinja*, *magistrantkinja*). Četrnaest femininalnih derivata nastalo je od stranih osnova na *-t* kojemu prethodi samoglasnik (*advokatkinja*; *diplomatkinja*; *geodetkinja*; *kandidatkinja*; *naturopatkinja*; *osteopatkinja*; *farmaceutkinja*; *fizioterapeutkinja*; *hidroterapeutkinja*; *terapeutkinja*; *kosmonautkinja*), odnosno suglasnik (*ortodontkinja*; *periodontkinja*; *ekspertkinja*). Vrlo malo evidentiranih primjera su izvedenice od imenica sa finalnim *-m*, koje su zapravo alternativne imenicama na *-ka* (*anatomkinja/anatomka*; *astronomkinja/astronomka*; *ekonomkinja/ekonomka*), *-urg* (*dramaturškinja*; *hirurškinja*; *metalurškinja*), *-f* (*filozofkinja*), *-d* (*logopetkinja*), a *akademkinja* je od skraćene osnove.

U zanemarljivo malom broju primjera (svega šest) dolazi do glasovnih promjena kojima se olakšava izgovor. Asimilacija po zvučnosti

(d/t) potvrđena je u *doktorantkinja*, *magistrantkinja* i *logopetkinja*. U primjerima tipa *dramaturškinja* bilježimo alternaciju g/š. Valja napomenuti da nije normirano uprošćavanje konsonantske grupe *ntk* prisutne u imenicama izvedenim od muških naziva na *-ant*, *-ent* i *-and*, npr. *projektantkinja*, *asistentkinja*, *doktorantkinja* (Pravopis 1960, 66–69; Pravopis CG 63–65; Pešikan 149–153; Dešić 65–69; Babić 252).

Posebno ćemo se osvrnuti na najbrojnije forme jer se upravo među njima nalaze one koje se u literaturi navode kao sporne. To su feminini izvedeni od imenica muškog roda koje se završavaju internacionalnim sufiksom grčkog porijekla *-ist* a koji su ilustrovani sa šezdeset četiri primjera (npr. *biciklistkinja*), kao i izvedenice od imenica sa sufiksoidom *-log*, posvjedočene šezdesetak puta (npr. *anesteziološkinja*).

Sve imenice izvedene od muških osnova na *-ist(a)* sadrže suglasničku grupu *stk* čije uprošćavanje nije predviđeno pravopisnim pravilima, što znači da njihov izgovor nije komplikovan:

agroekonomistkinja; akupunkturistkinja; anglistkinja; arhivistkinja; artistkinja; biciklistkinja; čelistkinja; denturistkinja; dokumentaristkinja; džudistkinja; ekonomistkinja; endodontistkinja; esejistkinja; feljtonistkinja; flautistkinja; flebotomistkinja; galanteristkinja (alternativno: galanterka); germanistkinja; grosistkinja; harfistkinja; hortikulturistkinja; internistkinja; karatistkinja; karikaturistkinja; komercijalistkinja; kranistkinja; kriminalistkinja; lautistkinja; lingvistkinja; modiskinja; motociklistkinja; nutricionistkinja; okulistkinja; optometristkinja; orijentalistkinja; ornamentistkinja; paedodontistkinja; pijanistkinja; podiatristkinja; prozaistkinja; publicistkinja; radiotelegrafistkinja; radioestezistkinja; romanistkinja; saksofonistkinja; scenaristkinja; signalistkinja; slavistkinja; solistkinja; sportistkinja; statistkinja; stažistkinja; stilistkinja; šahistkinja; taksidermistkinja; taksistkinja; telefonistkinja; telegrafistkinja; traktoristkinja; trapezistkinja; trezoristkinja; urbanistkinja; vaterpolistkinja; violinistkinja.

Ne možemo da ne primijetimo da neka od navedenih zanimanja i u muškom rodu zvuče nesvakidašnje, tj. malo poznato, ali je za nas ovom prilikom značajno sljedeće: selektovanim primjerima demantuje se tvrdnja Petra Skoka da se od imenica sa sufiksom *-ist(a)* femininum gradi dodavanjem *-ica* (Skok 1971, 731). Svoju konstataciju Skok ilustruje imenicom *modistica*. U „Registru“ nalazimo lik *modiskinja* kao alternativan formi *šeširdžijka*. Dakle, *modiskinja*, bez *t*, iako se, kako smo vidjeli, u ostalim ekscerpiranim primjerima suglasnička grupa *stk* ne uprošćava izbacivanjem eksplozivnog dentala. I u „Novom Vujakliji“ (708), zatim u jednotomnom rječniku Matice srpske iz 2007. god. (724),

kao i „Rečniku srpskohrvatskoga književnog jezika“ iz 1969. god. (409–410) pomenuta imenica zabilježena je u formi bez *t*, mada se navode i konkurentni joj likovi *modistica* i *modistka*, kao i njen muški korelativ *modist(a)* – svi sa *t*. Jedino u rječniku uz „Pravopis crnogorskoga jezika“ navedena je samo forma sa *t*, *modistkinja* (Pravopis CG 258).

Prema interpretaciji Ivana Klajna, pravopis „predviđa zadržavanje suglasničke grupe *-stk-*, ali je načinjen i izuzetak za reč *modiskinja*, koja je odavno uobičajena u tom obliku, a prema kojoj ne postoji muški oblik **modist(a)*“. Takođe tvrdi da u ovom slučaju sufiks *-kinja* nije mocionog karaktera jer mu „osnova nije imenica sa značenjem muškarca“ (Klajn 107).

Malo prije konstatovavimo da rječnici ipak evidentiraju maskulinum, čime se posljednje tvrdnje Klajna dovode u pitanje. S druge strane, istina je da pravopisi nalažu čuvanje suglasnika *t* između *s* i *k* kod imenica izvedenih sufiksom *-kinja* (Pravopis 1960, 68; Pravopis CG 64; Pešikan 252; Dešić 68), uz napomenu da se u imenici *modistkinja* to *t* gubi (Pravopis 1960, 68; Pešikan 252). No, isti pravopisi dopuštaju kao alternativnu formu *modistica* (Pravopis 1960), a u onim modernijim među njima konstatuje se da je ispravno i *modistkinja* i *modiskinja* (Pešikan 152, Dešić 68). I Stjepan Babić bilježi: „Glas *t* u izvedenica od osnova na *-ist* često se gubi“ (252), ali iznesenu konstataciju ne egzemplifikuje. Zaključujemo da je glasovna promjena koju pomenusmo neočekivana i ostaje bez egzaktnog objašnjenja. S obzirom na to da kod ostalih primjera nema alternacija, forma *modiskinja* biće istisnuta iz upotrebe kao nesistemska, što je već potvrđeno u pojedinim pravopisnim rječnicima (Pravopis CG 258).

Recimo i to da pojedini, prije svega hrvatski, lingvisti daju prednost derivatima sa nastavkom *-ica* od osnova na *-ist* (Babić 252), dok drugi navode isključivo primjere sa sufiksom *-kinja* (Klajn 106). Iako su kao tvorbeni dubleti normirani u „Gramatici crnogorskog jezika“ (Čirgić 142), autorka „Registra“ likove sa *-ica* ne pominje kao alternativne likovima sa *-kinja* jer u Crnoj Gori nijesu prisutni ni u praksi, samo uz *galanteristkinja* nudi formu sa konkurentnim sufiksom *-ka* (*galanterka*).

Kako rekosmo, brojni ženski nazivi dobijeni su integralnom mocijom od imenica koje se u nominativu jednine završavaju sufiksoidom *-log*:

anesteziološkinja (alternativno: *anesteziologica*); *antropološkinja* (*antropologica*); *arheološkinja* (*arheologica*); *astrološkinja* (*astrologica*); *audiološkinja* (*audiologica*); *biološkinja* (*biologica*); *biotehnološkinja* (*biotehnologica*); *citološkinja* (*citologica*); *defektološkinja* (*defektologica*); *dermatološkinja* (*dermatologica*); *ekološkinja* (*ekologica*); *embriološkinja* (*embriologica*); *endokrinološkinja*

(endokrinologija); epidemiološki (epidemiologija); etnološki (etnologija); farmakološki (farmakologija); filološki (filologija); fiziološki (fiziologija); fonološki (fonologija); geološki (geologija); geotehnoški (geotehnologija); ginekološki (ginekologija); grafološki (grafologija); hematološki (hematologija); hemijska tehnološki (hemijska tehnologija); hidrološki (hidrologija); hidrometeorološki (hidrometeorologija); histološki (histologija); imunološki (imunologija); kardiološki (kardiologija); kinološki (kinologija); klimatološki (klimatologija); klinička psihološki (klinička psihologija); komunikološki (komunikologija); kriminološki (kriminologija); leksikološki (leksikologija); litološki (litologija); meteorološki (meteorologija); metodološki (metodologija); mikrobiološki (mikrobiologija); molekularna biloški (molekularna biologija); muzeološki (muzeologija); muzikološki (muzikologija); neurološki (neurologija); numerološki (numerologija); oftalmološki (oftalmologija); ornitološki (ornitologija); paleontološki (paleontologija); patološki (patologija); politikološki (politikologija); psihološki (psihologija); radiološki (radiologija); seizmološki (seizmologija); sinološki (sinologija); sociološki (sociologija); speleološki (speleologija); stomatološki (stomatologija); školska psihološki (školska psihologija); teatrološki (teatologija); tehnološki (tehnologija); teološki (teologija); toksikološki (toksikologija); urološki (urologija); zoološki (zoologija).

Uz svaku od navedenih imenica javlja se kao alternativna forma dubletni tvobeni lik sa sufiksom *-ica*. To nam govori da je autorka bila u dilemi kojem liku dati prednost budući da ni jedan ni drugi nije uzualizovan.

Kada je riječ o ženskim imenicama izvedenim od muških naziva sa sufiksoidom *-log*, stanje na hrvatskoj, srpskoj i crnogorskoj teritoriji prilično je neujednačeno. Konstatujući da je tvorba po modelu *pedagog* – *pedagoški* sa zamjenom g/š ispred *-kinja* novijeg datuma, Babić zaključuje da u hrvatskom jeziku „blagu sustavnu prednost imaju izvedenice sa sufiksom *-inja*“ (253), a Ivan Klajn svjedoči: „Danas česti hrvatski oblici na *-loginja* (*sociologinja*...) ne postoje u Srbiji, gde se i za žene upotrebljava samo muški oblik“ (105). Istraživanja jezika crnogorskih medija pokazuju odsustvo nastavka *-inja*, dominaciju sufiksa *-kinja*, dok je sufiks *-ica* u istoj funkciji samo sporadično potvrđen (Nenezić 2008, 380). Konkurentni likovi *psihologica* i *psihološki*, kao tvorbeni dubleti, evidentirani su i u gramatici crnogorskog jezika (Čirgić 142).

Čini se da su upravo navedeni i njima slični oblici u nauci o jeziku najviše sporni. Prema riječima jednog od najznačajnijih proučavalaca ove tematike, oni predstavljaju novinu u moviranju i nastali su „kao posledica purističkih nastojanja da se po svaku cenu stvore ženski oblici“. Isti autor dalje tvrdi: „Neobičnim se smatraju svi potencijalni likovi moviranog feminimuma“, tj. *psihološkinja*, *psihologinja* i *psihologica*, pri čemu za posljednji kaže da je najproblematičniji jer bi trebalo da se javi alomorfna osnova, tj. *psiholožica* (kao *bog* – *božica*) (Ćorić 2008, 206). Insistiranje na ženskim oblicima „po svaku cijenu“ može se smatrati ginocentrizmom u jeziku, koji se, u skladu sa zakonom akcije i reakcije, javlja kao očekivani odgovor na androcentrizam, ali moramo primijetiti da se stvar može posmatrati i drugačije. Ako već imamo *sluškinja* (prema *sluga* ili *služiti*) i *boginja* (prema *bog*), odnosno u zapadnoj varijanti *božica*, zašto bi *psihološkinja* i *psihologinja* bilo neobično? Alternacija *g/š* u dodiru sa sufiksom tvorbeno je uslovljena i u savremenoj literaturi oprimjerena upravo profesijskim imenicama ženskog roda: *antropološkinja*, *pedagoškinja*, *stomatološkinja* (Babić 253; Klajn 106; Stanojčić i Popović 141). Što se tiče očekivanog lika *psiholožica* umjesto *psihologica*, moramo podsjetiti da našem jeziku nije strana pojava čuvanja osnova riječi putem izostanka glasovnih alternacija kod deklinacije, pa i izvođenja od stranih imenica, s ciljem izbjegavanja promjene, odnosno „zamagljivanja“ značenja.

Likovima na *-ica* pripisuje se neprikladnost i zbog toga što sufiks *-ica* „navodi na asocijaciju o zastupljenoj deminuciji“ (Ćorić 2008, 206). Saglasnost sa posljednjom konstatacijom već smo izrazili na naučnom skupu „Upotreba rodno osjetljivog jezika u Crnoj Gori“ (održanom u CANU, Podgorica, 22.9.2017. god.) obrazloživši da upravo u deminutivnom značenju sufiksa vidimo razloge zbog kojih profesijske imenice ženskog roda izvedene pomoću *-ica* „asociraju na umanjivanje važnosti posla ili funkcije koju obavlja žena ili na njenu manju sposobnost i stručnost u datom poslu“. Zbog toga su se, bez sumnje, likovi tipa *psihologica* kao i *biciklistica* u konkretnoj upotrebnoj situaciji povukli pred konkurentima *psihološkinja*, *biciklistkinja*. No, recimo i to da igra pronalaženja analogija putem asocijacija nije rezervisana samo za pomenuti element *-ica* već je subjektivna i nepredvidiva. O tome vrlo slikovito svjedoči opaska jednog studenta koji je, kada mu se profesorica pedagogije predstavila kao pedagoškinja, rekao: „Zašto nijeste *pedagoginja* kao *boginja*, nego ste *pedagoškinja* kao *sluškinja*?“

Konačno, mocionoj formi *psihološkinja*, a naročito *arhitektkinja* prigovara se da je „karakteriše složen izgovor, što je čini inferiornom u odnosu na generičku formu“ (Ćorić 2008, 206). Femininum *arhitektkinja* bez sumnje nije lako izgovoriti zbog suglasničke grupe *ktk*, te je i u

„Registru“ data prednost dubletnom liku *arhitektica*. S obzirom na to da uproščavanje pomenute kao ni suglasničke grupe *šk* nije kodifikovano, navedeni argument ne može se smatrati naučno fundiranim. Njegovu proizvoljnost i relativnost obnažila je jedna duhovita studentkinja rekavši: „Meni je teže da izgovorim *dezoksiribonukleinska* nego *arhitektkinja*.“ Subjektivni utisak, dakle, ne može biti postavljen kao naučni kriterijum.

Tvorba od domaćih osnova

Kada je riječ o derivaciji od domaćih osnova, imamo svega devet potvrda. Prema muškim korelativima na *-ac* izvedene su supletivnom imeničkom mocijom dvije imenice (*trgovkinja*, *vatrogaskinja*) i one sa stanovišta tvorbe nijesu sporne jer reprezentuju u nauci potvrđeni tvorbeni tip *-kinja* : *-(a)c* (Čorić 1982, 125–128), s tim što imenica *vatrogaskinja* može biti i rezultat složeno-sufiksne tvorbe (imenica + o + glagol + *-kinja*).

Evidentirali smo i dva feminina čiji su muški korelativi na *-ič*: *goničkinja* i *vodičkinja*. Istina je da su integralnom mocijom formirani po do sada nepotvrđenom tvorbenom obrascu *-kinja* : *-ič*, ali rekli bismo da pomenute imenice zvuče neuobičajeno ne samo zato što su movirane na nov način već i stoga što su i njihovi muški korelativi vrlo rijetki, tj. imenice muškog roda izvedene sufiksom *-ič* sa značenjem vršioca radnje u referentnoj naučnoj literaturi posvjedočene su svega tri puta. Uz *gonič* i *vodič*, uobičajeno je samo još *branič*. Navedeni formant je i inače slabo produktivan, o čemu svjedoči mali broj popisanih imenica: *jarič* („velika ljubav“ <ono što jari), *povratič* i *zvonič* (biljne vrste) (Skok 1971, 705).

U „Registru“ je posvjedočena i često osporavana forma *sutkinja*, kao i četiri složeno-sufiksne tvorenice: *knjigovotkinja*, *mašinovotkinja*, *računovotkinja*, *poslovotkinja*, u kojima je izvršena alternacija *d/t* po zvučnosti. Poznato je da se moviranje ne vrši od imenica opšteg roda na *-a* (*sudija*) (Nenezić 2008, 381), te da je imenica *sutkinja* motivisana glagolom *suditi*, a ostale su produkt kombinovane tvorbe (imenica + o + glagol + *-kinja*). Saglasni smo sa Eugenijom Barić koja kaže da imenica *sutkinja* „s muškim članom, bez obzira na to kako on glasio, odnosno kakav izraz imao (*sudac* ili *sudija*), čini mocijski par s obzirom na isto značenje“ (Barić 1989, 16). Isto bi se moglo tvrditi i za ostale pomenute primjere, tj. da *knjigovođa*–*knjigovotkinja*, *mašinovođa*–*mašinovotkinja* i dr. predstavljaju značenjske mocione parnjake.

Iako niti jednu od navedenih ženskih formi ne karakteriše težak izgovor, sigurno je da će proces njihove uzualizacije potrajati, uz izuzetak imenice *sutkinja* koja je potvrđena u crnogorskim medijima. Sudbina ovih tvorenica neizvjesna je zato što se rijetko upotrebljavaju, ili su

zamijenjene sinonimima (npr. *šefica*, *menadžerka*), ili žene još uvijek nijesu dovoljno prisutne u profesiji koju denotiraju (*vatrogaskinja*, *mašinovotkinja*).

Zaključak

Širenje upotrebe profesijskih imenica ženskog roda sa sufiksom *-kinja* uzrokovano je njegovom etimologijom i semantikom. Sufiks *-kinja* ima naglašenu mocionu funkciju jer je rezultat kontaminacije dva mociona sufiksa (*-ka* i *-inja*). Budući da je monosemičan i da mu je strano deminutivno značenje, on istiskuje iz upotrebe konkurentni polisemični nastavak *-ica*, koji nije samo mocioni već u ogromnoj mjeri služi za tvorbu imenica subjektivne ocjene, deminutiva i hipokoristika.

Naše istraživanje pokazalo je da od 195 ekscerpiranih primjera čak 186 (ili 95,38%) čine derivati od stranih osnova, a svega 9 primjera, odnosno 4,61% predstavljaju feminini dobijeni od domaćih osnova. Time je potvrđena konstatacija da se profesijske imenice sa sufiksom *-kinja* u novije vrijeme obrazuju naročito od stranih imenica sa finalnim *-log*, *-ist* i *-graf*.

Asimilacijom konsonanata i uprošćavanjem suglasničkih grupa, tj. glasovnim alternacijama koje olakšavaju izgovor, obuhvaćeno je 5 imenica nastalih od domaćih i 67 od stranih osnova, odnosno 36,92% od ukupnog broja selektovanih primjera. Posvjedočene alternacije su u svim slučajevima predviđene pravopisnim i morfonološkim standardom, osim kod jedne imenice koja se danas i ne javlja u formi za koju je izuzetak načinjen, te se može smatrati arhaizmom.

Kodifikacijom nije zabranjen nijedan egzemplifikovani tvorbeni obrazac, čime je obesnažen argument po kojem su pojedini movirani feminini nedopustivi jer su formirani po neobičnom modelu. Teškoće pri artikulaciji jednog broja imenica ženskog roda stvar su individualne percepcije, s obzirom na to da za sporne primjere gomilanja suglasnika preskriptivna lingvistička literatura ne propisuje simplifikaciju putem alternacije ili gubljenja konsonanata. Dakle, pomenuti argument protiv feminina koji se tiče kompleksnosti njihovog izgovora neodrživ je jer nije zasnovan na strogo utvrđenim naučnim kriterijima.

Na osnovu svega rečenog možemo zaključiti da su se profesijske imenice ženskog roda javile onda kada se javila potreba za njima i da je tendencija širenja njihove upotrebe evidentna i proporcionalna jačanju pozicije žene u društvu. Primjena ženskih naziva za zanimanja i zvanja, pa i onih sa sufiksom o kom je bilo riječi, neophodna je i praktična u konkretnim situacijama. Ako se ima u vidu da ne postoje lingvistički opravdani argumenti protiv upotrebe moviranih feminina sa sufiksom -

kinja kategorije nomina agentis et professionis, treba očekivati nastavak njihove ekspanzije.

LITERATURA

- Babić, Stjepan. *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku*. Zagreb: JAZU, 1986;
- Barić, Eugenija. „Mocijski parnjaci i njihova upotreba.“ *Rasprave Zavoda za jezik XIII*. Zagreb, 1987, 9–18;
- Barić, Eugenija. „Ženski mocijski parnjaci kao funkcionalna komunikacijska kategorija“. *Jezik* 37, Zagreb, 1989, 12–21;
- Belić, Aleksandar. *Uporedna slovenska lingvistika /1*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2000.
- Čirgić, Adnan, Ivo Pranjković i Josip Silić. *Gramatika crnogorskog jezika*. Podgorica: Ministarstvo prosvjete i nauke, 2010;
- Ćorić, Božo. *Mocioni sufiksi u srpskohrvatskom jeziku*. Beograd: Filološki fakultet, 1982;
- Ćorić, Božo. *Tvorba imenica u srpskom jeziku*. Beograd: Društvo za srpski jezik i književnost Srbije, 2008;
- Klajn, Ivan. *Tvorba reči u savremenom srpskom jeziku*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2003;
- Martinović, Blaženka. *Od jezičnoga „pomuškarčivanja“ do jezičnoga „poženčivanja“*. *Tabula: časopis Filozofskog fakulteta*, No. 13/1, Sveučilište Jurja Dobrile, Pula, 2015, 91–110, <https://hrcak.srce.hr/file/233105>, 20.05.2018;
- Mijušković, Sanja. *Registar zanimanja, zvanja i titula žena*. Podgorica: Ministarstvo za ljudska i manjinska prava, Odjeljenje za poslove rodne ravnopravnosti, 2013;
- Nenezić, Sonja. „Aktivizacija i konkurentnost nekih mocionih sufiksa u jeziku crnogorskih medija.“ *Jezička situacija u Cnoj Gori – norma i standardizacija* (zbornik radova). Podgorica: CANU, 2008, 377–386;
- Nenezić, Sonja. „Movirani feminini iz tvorbeno-semantičke kategorije nomina agentis et professionis u jeziku crnogorskih online medija“, *W spółczesne językoznawstwo, Słowiańskie teoria i metodologia badań*, Tom I Słowotwórstwo, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Wydział Humanistyczny, Instytut Filologii Polskiej i Lingwistyki Stosowanej, Międzynarodowy Komitet Sławistów: Komisja Słowotworstwa, Siedlce, 2016, 87–95;
- Pešikan, Mitar, Jovan Jerković i Mato Pižurica. *Pravopis srpskoga jezika*. Novi Sad: Matica srpska; Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2002;
- Piletić, Deja i Radmila Lazarević. „Osvješčivanje društvenih i kulturoloških osobitosti kroz proces prevođenja“. *Književnost i jezik u funkciji promovisanja univerzalnih vrijednosti i identitetskih komponenti crnogorskog društva* (monografija). Nikšić: Filološki fakultet, 2017, 115–132;

- Pravopis crnogorskoga jezika*. Podgorica: Ministarstvo prosvjete i nauke Crne Gore, 2010;
- Pravopis srpskohrvatskoga književnog jezika*. Novi Sad: Matica srpska; Zagreb: Matica hrvatska, 1960;
- Rečnik srpskoga jezika*. Redigovao i uredio Miroslav Nikolić. Novi Sad: Matica srpska, 2007;
- Rečnik srpskohrvatskoga književnog jezika. Knj. 3.* Novi Sad: Matica srpska; Zagreb: Matica hrvatska, 1969;
- Savić, Svenka. *Žena sakrivena jezikom medija: kodeks neseksističke upotrebe jezika*. <https://postjugo.filg.uj.edu.pl>, 20.05.2018;
- Skok, Petar. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika (knjiga prva)*. Zagreb: JAZU, 1971;
- Skok, Petar. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika (knjiga druga)*. Zagreb: JAZU, 1972;
- Stanojčić, Živojin i Ljubomir Popović. *Gramatika srpskoga jezika*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2002;
- Stevanović, Mihailo. *Savremeni srpskohrvatski jezik (gramatički sistemi i književnojezička norma)*. Beograd: IU Naučno delo, 1964;
- Vujaklija, Milan. *Leksikon stranih reči i izraza*. Beograd: Štampar Makarije; Podgorica: Oktoih, 2011.

LINGUISTICALLY JUSTIFIED USE OF GENDERED FEMININE NOUNS OF THE CATEGORY NOMINA AGENTIS ET PROFESSIONIS CREATED BY SUFFIX -KINJA

This paper is considering scientific well-foundedness of arguments in favour of the use of generic forms and against the use of gendered feminine nouns from the word-formation semantic category of professions and ranks, using examples of the nouns derived by suffix *-kinja* (*psiholog/psihološkinja, vodič/vodičkinja* i dr.).

Following the introductory part displaying her motives for choosing this topic, the author reminds us that the investigations so far have shown that the main reasons against the feminine gender nouns quote their more restricted range in comparison to their generic forms, their complex sound structure and problematic word-formation model as well.

Linguists supporting these attitudes find certain feminine forms impermissible because of their forms being derived according to unaccredited word-formation pattern. The possibility of having homonymy and double meaning happen, considering semantic heritage of certain feminine gender nouns (nouns like *ministarka, trenerka*), sometimes makes them unsuitable and inefficient.

The arguments listed here are particularly related to the abstract communication, i.e. competitions, printed forms and so on, whereas it is more suitable to use generic forms due to their more extensive semantic range and eligibility to refer to persons of both gender, being considered gender-neutral. The author is also reminding us of completely opposite views according to

which, in the mass media, by the predominated use of generic names for professions and ranks for feminine persons, it is clear the tendency to make women invisible in the social and political field. Supporters of such approach find it necessary, when it comes to the question of gender sensitive language, to implement codification aiming to provide humane and tolerant communication, and visibility of women in the society as well, i.e. her gender equality.

The author gives advantage to the pragmatic and balanced approach in resolving this problem, according to which in concrete situations the feminine forms are found necessary, i.e. situations when with a feminine personal name ought to be used a feminine gender noun indicating her profession. On the other side, in situations when neutral or common use is necessary, generic forms can be a tool for language efficiency (for example in competitions, printed forms and so on). The author in a latent manner debates with the opinion that the generic, i.e. common forms are gender-neutral, reminding us of the morphological features of the masculine gender nouns of the first category being their characteristic, supporting it with the example: *Vodič nam je davala uputstva*. The author emphasises that the necessity of the existence of the feminine gender forms for professions and ranks is unquestionable for both – from the point of view of ensuring equality of genders in the society, and respecting principle of congruency point of view as well, focusing on the central part of her research afterwards.

The aim of the paper is to decide whether the names derived by using the suffix *-kinja* for feminine persons from the word-formation and semantic category *nomina gentis et professions* are characterized by an unusual word-formation process and by an aggravated pronunciation, and whether their use for these reasons is consequently linguistically unjustified. The methodological approach is based on etymological and semantic analyses of the suffix *-kinja*, as well as on morphophonological and derivational analysis of the examples excerpted from “The Registry of professions, ranks and titles of women” (Mijušković 2013).

Relating to diachronic investigations, the author states that suffix *-kinja* didn't exist in the Old Church Slavic language, and it was originally derived within the South Slavic group of languages, and further on in the Czech and the Slovak language. It came to exist by contamination of the ancient Slavic suffix *-inja* and general Slavic suffix *-ka*, used for word-formation of feminine and masculine names, i.e. that are of motion character.

According to the results of earlier and recent investigations of Serbian, Croatian and Montenegrin scientists whose papers are referred to by the author of this paper, the suffix *-kinja* came to be, particularly in recent papers, very productive regarding the word-formation of feminine nouns stemming from foreign nouns of the masculine gender related to professions and ranks, but the same suffix isn't productive in formation of the nouns of individual meanings (for example *prisojkinja*), whilst its diminutive semantic trait is completely unknown.

Central segment of the paper has two branches: 1) word-formation of the foreign basis and 2) word-formation of the domestic basis. As for the first part the attention is directed on the analysis of the derivation of the feminine gender profession nouns from the foreign masculine names ending in suffixes and suffixoids *-graf*, *-ent*, *-ant*, *-and*, *-ist*, *-log* and so on (for example *bibliografkinja*, *asistentkinja*, *laborantkinja*, *doktorantkinja*, *biciklistkinja*, *anesteziološkinja*). The examples of the derivatives that are particularly disputable from the point of view of the orthography and morphophonological processes (*modiskinja*, *psihološkinja*/*psihologinja*/*psihologica*) are particularly considered hereto. As for the second segment in its focus of the research were feminine gender profession nouns formed of the domestic masculine gender nouns through the proces of suffixation (for instance *trgovkinja*, *vodičkinja*, *goničkinja*) or through complex-suffixal word-formation process (for example *knjigovotkinja*, *računovotkinja*).

Upon an insight in the etymology and semantics of the given suffix, as well as on the basis of the morphophonological and derivation analyses of the selected examples, it may well be concluded that the expansion of the use of the feminine gender profession nouns with the suffix *-kinja* was provoked by its etymology and its meaning. The suffix *-kinja* has an emphasised motion function because of it being the result of juncture of the two motion suffixes (*-ka* and *-inja*). Being monosemic and its diminutive meaning being unknown, it exempts from the use the competitive polisemic ending *-ica*, which is not only motion but, for the greater part is used for the word-formation of the nouns denoting subjective attitude, deminutive and hypocoristic.

The research has proven that from total 195 excerpted examples no less than 186 (or 95,38%) make derivatives of the foreign basis, and only nine examples, i.e. 4,61% represent feminine gender derivatives of the domestic basis. Therefore it has been proven the statement saying that profession nouns with the suffix *-kinja* are in recent times being derived particularly from the foreign nouns with the final *-log*, *-ist* and *-graf*.

The assimilation of the consonants and simplification of the consonant groups, i.e. the sounds alternation facilitating the pronunciation have included 5 nouns derived from the domestic and 67 from foreign basis, i.e. 36,92% of the total number of the selected examples. Here witnessed alternations are in all cases provided by the spelling and morphophonological standard, except for one noun which doesn't appear today in the form for which an excerption was originally made, and consequently can't be considered archaic (noun *modiskinja*).

Codification has not banned a single exemplified word-formation pattern, discouraging the argument making certain gendered feminine nouns unpermissible because those were formed according to an unusual word-formation model. The difficulties whilst articulating certain number of nouns of the feminine gender are the matter of the individual perception, concerning the fact that for the disputable examples of accumulating consonants the related linguistic bibliography doesn't prescribe simplification through alternation or through loosing the consonants. The aforementioned argument against

feminine forms, regarding the complexity of their pronunciation is not sustainable because it isn't based on the strictly established scientific criteria. On the basis of all aforementioned in the paper it can be finally concluded that the profession nouns of the feminine gender appeared when the need for them came up and also that the tendency of their expansion is evident and proportional with the enhancement of the position of the woman in the society. The use of the feminine gender nouns denoting professions and ranks, as well as those with the suffix mentioned earlier, is necessary and practical in concrete situations. If we bear in mind that there are no linguistically justified arguments against the use of gendered feminine nouns with the suffix *-kinja* the categories *nomina agentis et professions*, it is to be expected the continuation of their expansion.

Keywords: suffix *-kinja*, generic form, derived feminine nouns, gender changing suffix.